

Dödeminne Iemnat
til den
högwälborne
grefynnan, och
fru, numhera
sahlig hoos...

1 Ic Fol.

National Library
of Sweden

Dödmene Lemnat

til
Den Högwälborne Grefuinna/ och Fru/ numehra
Sahlig hoos Gudh/
Fru

BEATA DELA- GARDIE,

Grefuina til Wisingsborg/ och Ortahta / Bohren Fryherre Dotter af Cel-
hollmen / Fryherrinna til Chajana och Wirrestadh / Fru til Forstena / Restadh / Ra-
sich / Bogestadh / Skoffid / och Maathollmen.

Fordom Sahl. Richz-Drähens Högwälb.

Gref Wäder Brabes /

Eiskelige Gemäl och Huus-Fruu.

Huilkens Sahl. Högwälb:ne

Grefuinans Döde letamen/blef här i Stockholm / i Ribber-
Hollms Kyrkian beledsagat til des Hwilo / Gammar med Hans Kongl.
May:te samt dheras Mar:ter Drottningarnas / så och Högaförnamme Her-
rars och Fruuers præsens och när waro som Skedde den 16. Februarii,
ANNO 1681.

Döden kryper of ju länger ju närmare. Plato, Een wijsz människas heela lesuerne både
i ungdomen och älderdomen/är intet annat än een dagelig dö-
zens betrachtelse.

Mors terribi-
lum omnium
terribilissi-
mum.

Marc. 3. Est
commune
mori, mors
nulli parcit ho-
nori.

Quocun-
que
ingrederis se-
quitur mors
corpus, ut um-
bra.

Tryckt i Stockholm / år 1681.

1681
N.

BERNHARDUS.

Sufficit mihi ad omnem justitiam,
Solum illum habere propitium, cui soli pec-
cavi.

Herre lät tin Tjänarina sara i Frydh / från ihenna Jämmer-
dahlen / vñt den ewige frögde sahlen.

Så kommer du så brät / O dödh / och mig
antastar
Så är rätt allsuar ditt / at du så med
mig ha star

Sägst du nu öpet hugg / när tag på frijan marck
War stad / och intet stodh emoot din stieckta strack ?
Doch har du äfuen / wäll på annat rum och ställe /
Min edla Krop fått slå em full / och efter önk an falla.
Fast du een lijten stundh har biydt / at tag mit huus
Har kunnat nådt igen / skull' denna werdzens Luus
Ey warit mig så kiärt / tag dig ju skulle sdilta /
Fast ähn dit up sätt är med iord mig öfner höllta :
Ey det in är des huus som allom lesuandom
är een gång förelagdt / huadh dhe sig mehr härom
Bekymbra eller ey. Men sij du på mig brusar
Tin gamla seed , ty en du stundom fast upslufar
Thastigheet / at han knapt tala får ett ordh /
Een annan länge nogh ästu tilplåga giord.
Det förra händer mig (ach nöd!) at tag mit wända
Ey klaga kan / så hårt angriper du min anda.

Det

Det iag här fruchtat för/ försträckt af andres fall/
Det har nu drabbat mig/ och wända öfwer all;
Do h kommer du mig här en obetäncker före/
Fast det ähu hastigt Skeer: ty iag iu har sådt hdra
Som offtast af din budh/ dem du til mig har ländt
Igenom bräckligheter mång/ som iag har ständt.
Och huru skall wäl den sin dödh en städz betänckia/
Huars krafter Stundelig hans älderdom mån frän-
ckia

Ju meer man tagar af/ ju meer man tänker på.
At döddendag från dag sig när mer skynda må.

I Gudz Rijke warda wij Engla lijke.

Iag kommer nu der före til dig/ O Jesu kiära/
Som til min älderdom/ migh städz har welat
bära/

Var du i denna nödh mig en försträckelig/
Så är iag då wäll nögd hur snart det skyndar sig
Til endan med mit lijf: tu äst ju Gudh mit fäste
Til tig iag flyr med fljtt/ och hoppas wist det bästa
Hem til et Jordiskt huus at resa tänckte iag.
Men nu som iag här seer/ är det så dit behag
At falla mig der från/ up til den rätta waning
Förwandlades en Jordist i en Himmelsk boning/
Där iag nu är beredd/ med andra helgon fleer
Tig lesua ewiglig som mig den frögd beteer.

Herre thet är nog/ Ledsaga nu min Siäl til dig/ til then Ewiga
frögd och Glädie Amen.

Grass.

Gravskrift.

I en tryg hamn tag kommen år/
Döden och Synnen blier mig
En när/ En ewig glädie / frid
Och frögd/ har tag hoos Gudh i Himmels högdh.

211

P. Möller.

